

اعلامیه مطبوعاتی

استقلال واقعی، شرط اساسی دولت مستقل است (ترجمه)

الهام علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان، به مناسبت سی‌وپنجمین سالگرد استقلال ترکمنستان، پیام تبریکی رسمی به سردار بردی‌محمدوف، رئیس‌جمهور ترکمنستان، فرستاد.

رئیس‌جمهور آذربایجان در پیام خود تأکید کرد که ترکمنستان در تمام عرصه‌های زندگی به موفقیت‌های چشمگیری دست یافته، به‌گونه‌ای پویا در حال توسعه است و جایگاه خود را در عرصه بین‌المللی تقویت می‌کند. وی همچنان به‌گونه ویژه بر سطح بلند مشارکت راهبردی و روابط دوستانه سنتی میان دو ملت برادر تأکید کرد. (منبع: ۲۶، orient.tm، سپتامبر ۲۰۲۶)

بی‌تردید، استقلال سیاسی، نظامی و اقتصادی، شرط اساسی یک دولت واقعاً مستقل است. اصطلاح «استقلال» که به معنای رهایی از حاکمیت استعماری است، در اصل از سوی کفار برای جدا ساختن سرزمین‌های اسلامی از خلافت ضعیف عثمانی مورد استفاده قرار گرفت. بریتانیا و فرانسه شعارهای استقلال را بلند کردند تا سرزمین‌های عربی و افریقایی را از خلافت عثمانی جدا کرده و سپس آن‌ها را استعمار کنند. پس از آن، جنگ جهانی اول آغاز شد و در پی آن خلافت سقوط کرد. دولت‌های استعمارگر به سرزمین‌هایی که اشغال کرده بودند قناعت نکردند؛ از همین‌رو جنگ جهانی دوم شعلهور شد و در نتیجه آن، امریکا که در پی رهبری جهان بود، ابتکار «استقلال» را مطرح کرد و منشور آتلانتیک نخستین گام در مسیر روند استقلال به شمار می‌رفت.

در واقع، با توجه به این زمینه، استقلالی که ترکمنستان در سال ۱۹۹۱م و همزمان با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی اعلام کرد، چیزی جز یک استقلال جعلی و روی کاغذ نیست.

ای مسلمانان! آیا کشوری که مرزهای ساختگی ترسیم‌شده توسط قدرت‌های استعماری، یعنی روسیه و غرب، را می‌پذیرد و به‌جای شریعت اسلامی، رژیم‌های سکولار و ملی‌گرایانه را تطبیق می‌کند، می‌تواند کشوری مستقل باشد؟ آیا رژیم مزدور یا همکار که مردم را زیر فشار و سرکوب نگه می‌دارد و ثروت‌های زیرزمینی، مانند گاز طبیعی و نفت، را به‌جای مصالح امت در خدمت قدرت‌های جهانی قرار می‌دهد، می‌تواند یک دولت مستقل باشد؟

آیا کشوری که وضعیت «بی‌طرفی دایمی» را پوششی برای فرار از آگاهی امت اسلامی و پنهان ساختن بهر‌مکشی استعماری قرار داده است، می‌تواند کشوری مستقل باشد؟ آیا کشوری می‌تواند دولت مستقلی باشد، در حالی که در دوره پس از استقلال به روسیه اجازه داده است تا از طریق کشورهای مستقل مشترک‌المنافع و توافق‌نامه‌های دوجانبه انرژی، برای حفظ نفوذ خود بر ترکمنستان تلاش کند؟

آیا دولتی که گفتمان روسیه در منطقه درباره «تروریزم اسلامی و افراطگرایی» را به‌عنوان یک اصل می‌پذیرد؛ گفتمانی که هدف آن به انقیاد کشاندن ملت‌های مسلمان آسیای مرکزی و مشروعیت‌بخشیدن به سلطه روسیه است، و در عین حال حاملان دعوت صادقانه و مسلمانان را به شدیدترین مجازات‌ها محکوم می‌کند، می‌تواند دولتی مستقل باشد؟

آیا دولتی که با سرزمین خود ترکمنستان کاملاً بر مبنای سرمایه‌داری و منفعت‌طلبی برخورد می‌کند و با قدرت‌های غربی که تنها به انتقال ذخایر عظیم گاز طبیعی ترکمنستان به بازارهای خود اهمیت می‌دهند، همکاری نزدیک دارد؛ آن‌هم از طریق پروژه‌هایی که با عبور از دریای خزر، روسیه را دور می‌زنند، می‌تواند دولتی مستقل باشد؟

آیا یک رژیم دیکتاتوری که در خدمت منافع غرب قرار دارد؛ غربی که گفتمان حقوق بشر و دموکراسی را صرفاً به‌عنوان ابزار فشار برای تأمین منافع اقتصادی و ژئوپولیتیکی خود به‌کار می‌برد، می‌تواند یک دولت مستقل باشد؟ آیا دولتی که میان فشارهای سیاسی و نظامی روسیه از یک‌سو و مطالبات اقتصادی و سرمایه‌دارانه غرب از سوی دیگر گرفتار است، می‌تواند دولتی مستقل باشد؟

ای مسلمانان! بیایید فریب دروغ‌هایی چون «استقلال جعلی» را نخوریم و برای بازگرداندن عدالت خلافت تلاش کنیم؛ خلافتی که یگانه راه رهایی از تاریکی دموکراسی و طغیان استعمارگران است. زیرا سرزمین‌های ما برای مدت طولانی با اسلام اداره می‌شد و نیاکان ما به اسلام خویش سخت پایبند بودند.

افزون بر این، شما باید زیر رهبری یک خلیفه واحد متحد شوید تا غارت ثروت‌های ما به‌دست کفار استعمارگر متوقف گردد؛ زیرا برای شما جایز نیست که زیر ظلم و ذلت زندگی کنید. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

(وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا) [النساء: 141]

ترجمه: و (مادام که مؤمنان دارای ایمان راستین و کردار شایسته و بایسته باشند) هرگز الله کافران را بر مؤمنان چیره نخواهد ساخت.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر